

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – Tárgy: „A lisszaboni stratégia végrehajtása: a jelenlegi helyzet és a jövőbeli kilátások”

(2008/C 120/20)

2007. szeptember 27-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy Eljárási Szabályzata 29. cikkének (2) bekezdése értelmében véleményét dolgoz ki az alábbi tárgyban:

A lisszaboni stratégia végrehajtása: a jelenlegi helyzet és a jövőbeli kilátások

Az EGSZB Elnöksége megbízta a „Lisszaboni csoport” nevű ad hoc testületét a bizottsági munka előkészítésével. Az előadó Joost VAN IERSEL és BARABÁS Miklós volt.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. december 12–13-án tartott, 440. plenáris ülésén (a december 13-i ülésnapon) Joost Van Iersel személyében főelőadót, Barabás Miklós személyében pedig társelőadót jelölt ki, továbbá 122 szavazattal 1 ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB kívánatosnak tartja a tagállamok szervezett civil társadalmának – és különösen, adott tagállamokban ⁽¹⁾, a nemzeti gazdasági és szociális tanácsoknak (gszt-knek) – a lisszaboni menetrend végrehajtásába tevékeny partnerként történő bevonását. E célból az EGSZB az alábbiakat javasolja.

1.1.1 A kormányokon kívül a társadalmi szervezeteknek is ösztönözniük kell az alkotóerejű megközelítéseket, valamint gyakorlati és konkrét lépéseket kell tenniük a változás érdekében. További partnerségek és új szövetségek szükségesek a lisszaboni folyamat sikeressé tételéhez, megvalósulásának elősegítéséhez ⁽²⁾. E célból ez a vélemény elsősorban a nemzeti gszt-k és a szervezett civil társadalom hozzájárulásával foglalkozik.

1.1.2 A több tagállamban bevált legjobb gyakorlatok követéséhez mindenütt szükséges a tájékoztatás, a konzultáció és az átláthatóság a nemzeti reformprogramok (NRP-k) tervezése és végrehajtása, valamint az országspecifikus ajánlások megvalósítása érdekében.

1.1.3 Fontos az is, hogy a szervezett civil társadalmat már egy korai szakaszban bevonják a 2010 utáni új ciklusra vonatkozó jövőbeli kilátások megfogalmazásába, amelynek a növekedésen, a munkahelyteremtésen, a társadalmi kohézió és a fenntartható fejlődésen kell alapulnia.

1.1.4 Az EGSZB kiemeli, hogy a fentiek eredményes megvalósítása fokozni fogja a lisszaboni menetrend olyannyira kívánatos ismertségét és hosszú távú konzisztenciáját.

1.1.5 Igen hasznos lehetne az EGSZB és a nemzeti gszt-k között az NRP-kről és a lisszaboni menetrendről folytatott eszme- és tapasztalatcsere. Az EGSZB támogatólag lépne fel ebben a folyamatban.

⁽¹⁾ Az intézményi háttér igen sokszínű e szempontból az EU-ban: a gszt-k számos tagállamban jelen vannak, a legtöbb „új” tagországban ún. háromoldalú bizottságokat találunk (a szociális partnerek és a kormány részvételével), néhány tagállamban viszont nem létezik gszt. Az EGSZB arra törekszik, hogy a képviselői testületektől a lehető legtöbb hozzájárulást nyerje, melyeket mellékletként a véleményhez csatol az Európai Tanács elé terjesztendő közös jelentés keretében.

⁽²⁾ Lásd az EGSZB állásfoglalását „A megújított lisszaboni stratégia végrehajtása” címmel, HL C 97., 2007.4.27.

1.1.6 Valamennyi nemzeti gszt-t be kellene vonni az Európai Bizottság éves konzultációiba. A nemzeti gszt-k és civil szervezetek felkérhetnék az EB képviselőit, hogy nemzeti összefüggésben vitassanak meg elgondolásokat és alkalmazandó megközelítéseket.

1.1.7 A Tanácsnál folyó munka tekintetében az EGSZB szívesen részt vesz a lisszaboni módszertani munkacsoport tevékenységében, amely a Tanács gazdaságpolitikai bizottságának égisze alatt zajlik.

1.1.8 Az EGSZB azt javasolja, hogy az Európai Tanács kérje fel őt arra, hogy a rendelkezésre álló információk birtokában évente jelentést adjon ki arról, hogy a tagállamok társadalmi szervezetei, és ahol léteznek, a nemzeti gszt-k hogyan vesznek részt a lisszaboni stratégia megvalósításában, konkrét javaslatokat és fejlesztési célokat is megfogalmazva ⁽³⁾. Az EGSZB azt javasolja, hogy az Európai Tanács kérje fel őt arra, hogy évente jelentést adjon ki arról, hogy összességükben véve a nemzeti gszt-k hogyan vesznek részt a lisszaboni stratégia megvalósításában, konkrét javaslatokat és fejlesztési célokat is megfogalmazva.

1.1.9 Az EGSZB megközelítése megfelel az Európai Parlament és a Régiók Bizottsága által a nemzeti parlamentek és a régiók felé tett lépéseknek. Az EGSZB támogatja az együttműködés továbbberősítését.

2. Bevezetés

2.1 2005 óta a lisszaboni folyamatban mind tartalmilag, mind pedig intézményileg előrehaladás történt. A tagállamok egyre inkább egyetértettek abban, hogy a versenyképességet (társadalmi fejlődést), a fenntartható fejlődést és a foglalkoztatást érintő, strukturális kiigazításokra van szükség.

⁽³⁾ Az EGSZB megjegyzi, hogy a tagállamokban, különösen Spanyolországban mindez nem érinti hátrányosan sem a szociális partnerekkel folytatott jelenlegi konzultációs eljárást, sem a partnerek illetékességi körét, illetve létjogosultságát.

2.2 Intézményi szempontból az újraindított lisszaboni stratégia elemei kedvező változásokon mentek keresztül. Ezek közé tartoznak az alábbiak:

- az integrált iránymutatásokra vonatkozó, egyértelmű menetrend,
- részletes nemzeti reformprogramok (NRP-k),
- az Európai Bizottság szerepének tisztázása,
- a nemzeti folyamatok Európai Bizottság általi figyelemmel kísérése,
- országspecifikus ajánlások,
- kölcsönös nyomásgyakorlás.

2.3 Gyakorlati tapasztalat bizonyítja, hogy kezd kifizetődvé válni a jól meghatározott, közösen kialakított európai menetrend és az újjáélesztett, a szubszidiaritást tiszteletben tartó, értékes nyílt koordinációs módszer együttese. A tagállamok egyre nyitottabbak a kiigazításokkal kapcsolatos kölcsönös megértésre és kritikus eszmecserékre. Az új eljárások eredményeképpen egyre több tagállam hajlandó a nemzeti határokon túl is tekinteni, és megvizsgálni az ott fellelhető, legjobb gyakorlatokat.

2.4 Ugyanakkor szakadék húzódik a retorika és a valóság között. Az igazi kérdés a végrehajtás, amely gyakran hiányos vagy nem megfelelő. Számos esetben hiányoznak a konkrét célok, a mérhető célkitűzések és az ütemtervek.

2.5 Ezenkívül lényeges különbségek vannak az egyes tagállamok között. Nem minden tagállam fogad el ugyanis könnyen kritikus megjegyzést partnerországától vagy az Európai Bizottságtól. A többoldalú felügyelet keretében a tagállamok jelenleg bizonyos mértékben kölcsönösen elemzik egymás NRP-it.

2.6 A kormányok többségében koordinátort neveztek ki a lisszaboni kérdéskör kezelésére. E rendelkezés elő kell, hogy segítse az Európai Bizottság és a kormányok közötti együttműködés ésszerűsítését és az átláthatóságot. A legtöbb esetben ugyanakkor a koordinációt végző miniszternek/államtitkárnak még meg kell határoznia a kormányon belüli, valamint a Parlament és a társadalom viszonylatában betöltött szerepét.

2.7 Azt mondják, hogy a lisszaboni stratégia Európa legjobban őrzött titka, mivel e kifejezést ritkán használják. 2005. évi újraindítása óta azonban – közösen egyeztetett irányvonalak mentén, részben az eljárások kiigazításán keresztül – fokozatosan reformok valósulnak meg a tagállamokban.

2.8 Már beindult a folyamat, az elkövetkező két év mindazonáltal kritikus lesz a folytatása és az elmélyülése szempontjából. Mindenekelőtt döntő fontosságú, hogy e folyamat tiszta és elfogadott struktúrával rendelkezzen, hogy egész Európában érvényes stratégiaként ismerjék el még a nem kormányzati szereplők is, és hogy a kormányzati politikák kiigazításához és közeledéséhez vezessen.

3. Az EGSZB, a nemzeti gszt-k és a szervezett civil társadalom közös felelőssége a lisszaboni folyamatban

3.1 A lisszaboni menetrend fő célja, hogy segítsen az európai társadalomnak megbirkózni a 21. század kihívásaival, és biztosítani pozícióját és szerepét növekvő számú, világszintű szereplővel szemben. Ám ugyanakkor egyfajta szellemiségről és hozzáállásról is szól.

3.2 Folyamata nem érintheti pusztán a politikák kidolgozóit, a törvényhozókat és más, magas szintű csoportokat. **Mindnyájunknak** kell, hogy **szóljon**, és **mindannyian részt** kell, hogy **vegyünk benne**, két okból is:

- szükség van a társadalom számos körének bevonására a lehető legjobb megközelítések meghatározása érdekében,
- a tagállami megvalósítás nagymértékben függ az összes érintett fél együttműködésétől. Kulcsfontosságú, hogy valamilyen nyien magukénak érezzék a feladatot.

3.3 A közös felelősségvállalás, valamint a szociális partnerek és más, civil társadalmi szervezetek tevékeny kötelezettségvállalása megerősítené a folyamatot, mivel párosítaná a „felülről lefelé” és az „alulról felfelé” irányuló megközelítéseket. A nagyközönség elengedhetetlen, magas szintű támogatását is maga után vonná.

3.4 Sok tagállamban azonban a gszt-k és a civil társadalom csak korlátozott mértékben, vagy egyáltalán nem vehet részt a lisszaboni folyamatban. További lépések szükségesek közös felelősségvállalásuk elősegítésére. Azokban a tagállamokban, ahol nincs nemzeti gszt, a részvétel egyéb intézményesített formái alakítandók ki.

3.5 A szociális partnereknek és más civil szervezeteknek a lisszaboni folyamat valamennyi szakaszában részt kell venniük, az egész év során. E szakaszok a következők: az NRP – és hosszabb távon az országspecifikus ajánlások – értékelése (az éppen zajló ciklusé), előkészítése, végrehajtása és nyomon követése.

3.6 Az EGSZB kívánatosnak látja, hogy a nemzeti gszt-k elkötelezzék maguk a lisszaboni menetrend mellett, mégpedig az alábbi négy módon:

- kielégítő tájékoztatás és konzultáció útján,
- a nemzeti végrehajtás kritikus vizsgálatával,
- konkrét javaslatok megtételével,
- a lisszaboni menetrend ismertebbé tételével a nemzeti vita körvonalazásakor.

3.7 Azokban az országokban, ahol nincs nemzeti gszt vagy háromoldalú bizottság, más módot kell találni a szociális partnerek konzultációs folyamatba való bevonására. Ez a szervezett civil társadalomra is igaz (*).

(*). Jó példa lehet erre Svédország, ahol a kormány évente többször is konzultál a szociális partnerekkel (az NRP előkészítése során) és – külön üléseken – a szervezett civil társadalommal.

3.8 Hangsúlyozni kell, hogy ugyanez az eljárás követendő regionális és helyi szinten is, amelyek gyakran döntő szerepet játszanak a tényleges megvalósításban. Ezenkívül regionális szinten ösztönzendő a partnerségek létrehozása az érintett szociális partnerekkel és civil szervezetekkel a területi és társadalmi kohézió érdekében.

3.9 Sőt, a lisszaboni stratégiához kapcsolódó cselekvési terveknek a gyakorlatba való helyi és regionális szintű átültetéséhez az szükséges, hogy azokat a strukturális alapok hatékony irányítása és megvalósítása támassza alá.

3.10 Az EGSZB szerepe pedig négy elemből áll:

- Be kell mutatnia a szervezett civil társadalom nézeteit.
- Információs csatornaként szolgálhat a nemzeti gszt-k, valamint más civil társadalmi szervezetek nézeteinek kifejezésére, ami annál is fontosabb, mivel ők hozzáadott értéket teremtenek az európai bizottsági és tanácsi vita számára.
- Az EGSZB az eszmék és bevált gyakorlatok megosztásának fórumául is szolgálhat a nemzeti gszt-k közötti koordináció során, továbbá vitafórumot biztosíthat köztük és az Európai Bizottság között ⁽⁵⁾.
- Az EGSZB hozzájárulhat a lisszaboni folyamat célkitűzéseinek és eredményeinek terjesztéséhez.

4. Az Európai Tanács 2006. tavaszi ülésén meghatározott prioritási témákkal kapcsolatos munka

4.1 Az EGSZB a 2007. júliusi plenáris ülésén – a kérésnek megfelelően – négy saját kezdeményezésű véleményt fogadott el:

- Foglalkoztatás a kiemelt népességcsoportokban ⁽⁶⁾
- Beruházások a tudásba és az innovációba ⁽⁷⁾
- A vállalkozásokban rejlő lehetőségek, különös tekintettel a kkv-kra ⁽⁸⁾
- Európa energiapolitikájának meghatározása ⁽⁹⁾.

A saját kezdeményezésű vélemények elkészítésében a nemzeti gszt-k is közreműködtek. Hozzájárulásait a vélemények melléklete tartalmazza. Az EGSZB ezt követően további véleményt fogadott el az éghajlat-változási stratégiának a lisszaboni stratégiába történő jobb integrálásáról.

4.2 Ezek a saját kezdeményezésű vélemények, amelyek a nemzeti gszt-ktől kaptak, a Tanács megítélése szerint kulcsfontosságú kérdésekről szóló hozzájárulásokat is tartalmaznak, konkrét forrásanyagként szolgáltak az Európai Bizottság jelentéséhez, és a 2008. márciusi lisszaboni csúcstalálkozót előkészítő, szélesebb körű vita útnak indításában is szerepet kapnak.

⁽⁵⁾ Ennek kapcsán érdemes megjegyezni, hogy az Európai Parlament a közelmúltban szintén koordinációs struktúrát állított fel a nemzeti parlamentekkel közösen.

⁽⁶⁾ Foglalkoztatás a kiemelt népességcsoportokban (lisszaboni stratégia) – HL C 256., 2007.10.27., 93. o. (http://www.eesc.europa.eu/lisbon_strategy/eesc_documents/index_en.asp).

⁽⁷⁾ Beruházások a tudásba és az innovációba (lisszaboni stratégia) – HL C 256., 2007.10.27., 17. o. (http://www.eesc.europa.eu/lisbon_strategy/eesc_documents/index_en.asp).

⁽⁸⁾ A vállalkozásokban rejlő lehetőségek, különös tekintettel a kkv-kra (lisszaboni stratégia) – HL C 256., 2007.10.27., 8. o. (http://www.eesc.europa.eu/lisbon_strategy/eesc_documents/index_en.asp).

⁽⁹⁾ Európa energiapolitikájának meghatározása (lisszaboni stratégia) – HL C 256., 2007.10.27., 31. o. (http://www.eesc.europa.eu/lisbon_strategy/eesc_documents/index_en.asp).

4.3 A jelen saját kezdeményezésű vélemény elsősorban a tanácsi vitához járul hozzá. Célja elsősorban annak meghatározása, hogy a szociális partnerek és más civil szervezetek milyen szerepet töltenek be a folyamatban.

4.4 Véleményének kidolgozása során az EGSZB felhasználta az európai civil társadalmi szervezetekkel és hálózatokkal kapcsolatot tartó csoport hozzájárulását is, amely a jelen vélemény mellékletében található.

5. A szociális partnerek és a szervezett civil társadalom szerepe

5.1 Rendkívül fontos, hogy a lisszaboni menetrendet az egész társadalomban nyíltan megvitassák, olyan, előnyökkel járó európai menetrendnek tekintve azt, amely összhangban áll a nemzeti körülményekkel, eljárásokkal és jó követelményekkel.

5.2 Az Európai Bizottság dokumentumaiban tárgyalt témáknak jól meghatározottaknak kell lenniük, hogy szélesebb körben ösztönözzék a vitát a társadalomban. Ha új, gyümölcsöző partneri együttműködések akarunk találni, ahhoz egyrészt az kell, hogy a kérdéseket jól körül tudjuk határolni és összpontosítani tudjunk rájuk, másrészt pedig jó tájékoztatásra és kommunikációra van szükség.

5.3 Minél nagyobb az átláthatóság és minél kiterjedtebb a vita, annál tájékozottabb a lakosság. Mindez egyúttal a kreativitásnak, valamint a nem szokványos javaslatokra és megoldásokra valló nyitottságnak is kedvezhet. Több országban a jótékony hatású intézkedések és gyakorlatok, illetve ágazati vagy céges szinten a szociális partnerek közötti tárgyalások gyakran érdekes mikrogazdasági fejleményeket eredményeznek.

5.4 Az a legfontosabb, hogy hogyan vonják be a szociális partnereket és más, a folyamatban való részvétel szempontjából illetékes civil szervezeteket a nemzeti reformprogramokba, valamint az uniós ajánlások megvalósításába.

5.5 Mindezeknek a szereplőknek a bevonása a helyi ütemtervek jobb összehangolását is előidézheti, ami az Európában egyre növekvő kölcsönös gazdasági függőség és az ahhoz kapcsolódó, a környező térségeket érintő hatások miatt kívánatos.

5.6 A gyakorlat azt igazolja, hogy ott, ahol a szociális partnerek és más civil szervezetek aktívan együttműködnek, a lisszaboni folyamat jobban működik. A lisszaboni folyamat előfeltétele az ellenségeskedéstől mentes együttműködési kultúra. A jelek azt mutatják, hogy a tagállamokban már megkezdődött az effajta együttműködés.

5.7 A szociális partnerek és más civil szervezetek bevonásának foka tagállamonként változó ⁽¹⁰⁾, ezt részben a gszt-k és más szervezetek alapszabályaiban rejlő különbségek okozzák, részben pedig a tájékoztatás és a konzultáció – még mindig alacsony – mértéke.

⁽¹⁰⁾ Lásd a 3. lábjegyzetet.

5.8 Az Európai Bizottságnak arra kellene ösztönöznie az összes tagállamot, hogy a nemzeti konzultációkba vonják be a civil társadalmi szervezeteket és – azokban az országokban, ahol léteznek ilyenek – a nemzeti gszt-ket.

5.9 Az egyes tagállamokkal folytatott konzultációs megbeszélések során az Európai Bizottság szociális partnerekkel is összeül. Ezt a gyakorlatot fokozatosan ki kellene terjeszteni. Ez lehetővé tenné, hogy az Európai Bizottság intenzívebb megfigyelői szerepet tölthessen be. Továbbá azokban az országokban, ahol a kormány is a gszt vagy valamely háromoldalú bizottság tagja, célszerű lenne, hogy az Európai Bizottság a szociális partnerekkel külön folytasson megbeszélést.

5.10 Hasznos lenne, ha a nemzeti gszt-k megosztanák a konzultációval és a bevonással kapcsolatos tapasztalataikat ⁽¹⁾, például a következőket:

- a lisszaboni menetrenddel kapcsolatos tájékoztatás és konzultáció nemzeti összefüggésben,
- milyen módon ismertetik a gszt-k véleményüket a kormánynak,
- ezeket a véleményeket a kormánypolitikákban mennyire veszik figyelembe.

5.11 A nemzeti gszt-k között a gyakorlatok összehangolásához hasznos lenne két-, illetve háromoldalú találkozók (forumokat, kerekasztalokat) szervezni.

5.12 Az EGSZB ehhez úgy járulhatna hozzá, hogy példákat gyűjt a tájékoztatás és a konzultáció bevált gyakorlataira, valamint összeállítja azoknak az érdeklődésre számot tartó gyakorlatoknak és intézkedéseknek a listáját, amelyeket a tagállamokban a szociális partnerek és más civil szervezetek igyekeznek népszerűsíteni.

5.13 Ami pedig az olyan tagállamok hozzájárulását illeti, amelyekben nincsen gazdasági és szociális tanács, az EGSZB közvetlenül is együttműködhet az országos civil szervezetekkel, mégpedig a tagjain keresztül, akik különböző formájú tényfeltáró módszereket alkalmaznak, például országos szintű meghallgatásokat tartanak.

6. A bevált gyakorlatok megosztása

6.1 Minden bizonnyal hasznos olyan konkrét mikrogazdasági példákat hozni, amelyekben a tagállamokban a nemzeti célkitűzéseket szociális partnerek és a szervezett civil társadalom részvételével érték el, illetve tervezik elérni.

6.2 Néhány példa:

Kutatás, innováció, tudás

- a tudásalapú társadalom népszerűsítése,

⁽¹⁾ A nemzeti reformprogramok megfigyelésére remek példa a görög gszt, amely megfigyelőközpontot állított fel a lisszaboni stratégia nyomán követésére. Ez jól átlátható eszköz annak megállapítására, hogy milyen mértékű, illetve tapasztalható-e egyáltalán haladás. Ezt a példát más gszt-k is szívesen követnék.

- oktatás minden szinten, a szakmai képzést is ideértve – új lehetőségekhez új szaktudás,
- az egész életen át tartó tanulásról szóló megállapodások és a nyílt tanulási központok új alapokra helyezése,
- együttműködés az egyetemek/kutatóintézetek, valamint a kkv-k között,
- az Európai Technológiai Intézet elképzelésének megvalósítása,
- innovációs platformok a magánszektor részvételével.

Vállalkozás és versenyképesség

- az induló vállalkozások és a vállalkozói szellem támogatása,
- külön figyelem a kkv-k felé: jogi feltételek, kockázati tőke,
- egyablakos ügyintézés az üzleti vállalkozások számára,
- az adminisztratív terhek enyhítése, ezen belül konkrétan az olyan területek meghatározása, ahol az effajta enyhítés a legnagyobb hatékonyságot eredményezheti,
- e-kormányzás,
- innovációs támogatások a kkv-k számára („innovációs utalványok”),
- külön adóügyi intézkedések.

Munkaerőpiac és foglalkoztatás

- innovatív ötletek és mérhető célkitűzések a fiatalok és az idősebbek foglalkoztatására,
- a hátrányos helyzetű csoportok társadalmi beilleszkedésének támogatása,
- a nemek egyenlősége,
- a fenntartható munkahelyek létrehozásának támogatása,
- a részmunkaidős foglalkoztatás előnyökkel járó megközelítése,
- a „rugalmas biztonsággal” kapcsolatos, új elképzelések és megvalósítási módok,
- új partneri együttműködések helyi és regionális szinten,
- szociális gazdasági vállalkozások.

Ezenkívül az energiával és az éghajlatváltozással kapcsolatos valódi és kézzelfogható intézkedéseket – köztük az ütemezéseket – is meg kell vitatni.

A felsorolt esetek mindegyikével kapcsolatban legalább egy tagállamban már folynak tárgyalások az érintett felekkel. A gyakorlati alkalmazásokról a nemzeti gszt-knek és a szervezett civil társadalomnak megvannak a saját nézeteik. A kormánytisztviselők és politikusok közötti vitákat bizonyosan gazdagabbá tennék a jól irányított alulról jövő javaslatok – ez is jól illusztrálná az európai társadalomban rejlő lehetőségek többértékűségét.

6.3 Az érintettek bevonásával rendezett szélesebb körű vita segítene abban, hogy új, konkrét célokat tűzzünk ki a nyílt koordinációs módszer számára. Ez a szervezett civil társadalom elköteleződése szintjének meghatározására összehasonlító elemzési rendszert, mutatókat, illetve szakértői értékeléseket is magában foglalhat.

6.4 Az Európai Bizottság és a Tanács részéről esetleg érdeklődésre tarthat számot az is, hogy a nemzeti gszt-k jelenleg miről folytatnak vitát egymás közt. Az EGSZB e témák közül esetleg

összegyűjthetné az európai jelentőségűeket. Minél inkább a lisszaboni célkitűzések érdekében alkalmazandó konkrét megközelítésekről és intézkedésekről folynak ezek a viták, annál nagyobb figyelemmel kísérik majd a kormányzati körök.

6.5 Kulcsfontosságú a megvalósítás menete, valamint az, ahogyan azt a célok, a mérhető célkitűzések és az ütemezések biztosítják. A szervezett civil társadalom egésze, különösen a nemzeti gszt-k hatékony szerepet játszhatnak a hiányosságok felderítésében és a fenntartható megoldások megtalálásában.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 13-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság Véleménye Tárgy: Javaslat tanácsi irányelvre a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (kodifikált szöveg)

COM(2007) 587 final

(2008/C 120/21)

2007. október 24-én az Európai Unió Tanácsa úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

Javaslat tanácsi irányelvre a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (kodifikált szöveg).

Mivel az EGSZB teljes mértékben megfelelőnek tartja a javaslat tartalmát, és részéről további megjegyzést nem kíván hozzáfűzni, a 2007. december 12–13-án tartott, 440. plenáris ülésén (a december 12-i ülésnapon) 129 szavazattal, 6 tartózkodás mellett úgy határozott, hogy a javaslattal kapcsolatban támogató véleményt bocsát ki.

Kelt Brüsszelben, 2007. december 12-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Dimitris DIMITRIADIS
